

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/425/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814201437
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7814201437.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudkýň JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Adriany Murínovej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: XX XXX XXX, zast. spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej A. Y., K. A. XX, XXX XX V., o zaplatenie 305,91 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava, č.k. 10C/245/2014-47 z 27.3.2015

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) žalobu žalobcu zamietol a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 305,91 €, kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 9,16 €, úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 305,91 € od 21.11.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania, pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 18,00 € a trov právneho zastúpenia vo výške 118,59 €.

Postupca dňa 08.12.2005 uzavrel so žalovanou Zmluvu č. 511737418, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej Zmluvy postupca poskytol žalovanej úver vo výške 1 261,37 €, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 33,99 € vždy k 20. dňu v mesiaci. Podmienky čerpania, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 2 313,83 € a pozostávala z istiny vo výške 1 931,20 €, riadneho úroku vo výške 115,09 € a z úroku z omeškania vo výške 267,54 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, v ktorej postupca deklaroval, že výška a špecifikácia pohľadávky je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.03.2011 a výňatku z jej Prílohy č. 1 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávku voči žalovanej v celkovej výške 2 313,83 €, a to vo výške 1 931,20 € istiny, vo výške 115,09 € riadneho úroku a vo výške 267,54 € úroku z omeškania. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 08.12.2005 (ďalej len „Zmluva o úvere“), ktorú uzavrel postupca so žalovanou, vyplýva záväzok postupcu poskytnúť žalovanej úver vo výške 1 261,37 € (38 000,00 Sk) s úrokovou sadzbou 17,30 % ročne, s výškou poplatku za správu úveru 1,66 € (50,00 Sk) mesačne, s výškou splátky 33,99 € (1 024,00 Sk), so splatnosťou prvej

splátky 20.01.2006, s mesačnou periodicitou splátok a ich splatnosťou k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru 20.11.2010 a s ročnou percentuálnou mierou nákladov 9,72 %.

Z oboznamovaných listinných dôkazov vyplýva, že posledná splátka bola splatná dňa 20.11.2010, keď podľa Zmluvy o úvere mala nastať konečná splatnosť úveru, pričom každá mesačná splátka mala byť uhradená do 20. dňa v mesiaci, počnajúc 20.01.2006. Dňa 24.03.2011 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, ktorý postúpenie pohľadávky listom zo dňa 12.04.2011 oznámil žalovanej. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom od 1. mája 2014, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával (súd citoval aj §§ 100, 101 OZ).

Vzhľadom na citované ustanovenie má súd za to, že nárok na úhradu splátok dohodnutých v zmluve nie je možné žalobcovi priznať, nakoľko všetky splátky sú premlčané. Žalobca totiž podal žalobu dňa 17.02.2014, pričom všetky plnenia splatné tri roky pred podaním žaloby, teda do 16.02.2011, sú v súlade s ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka premlčané, a preto ich nemožno priznať. Nakoľko v zmysle citovaného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa musí súd od 1. mája 2014 v spotrebiteľských veciach ex offo, t.j. aj bez námietky účastníka konania, prihliadnuť na premlčanie nároku žalobcu, súd z titulu premlčania nároku žalobu zamietol. Zo Zmluvy o úvere vyplýva, že splatnosť poslednej splátky bola dohodnutá na 20.11.2010, čo znamená, že ako posledná, tak aj všetky predchádzajúce splátky boli ku dňu podania žaloby (uplatnenia nároku žalobcom) premlčané, na čo musel súd ex offo prihliadnuť, a preto žalobcovi nemohol priznať zaplatenie dlžnej sumy, ani jej časti. Z rovnakého dôvodu, keďže súd žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie istiny, mu nepriznal ani uplatnený úrok z omeškania. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné žalobu zamietnuť. Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Neúspešnému žalobcovi nevzniklo právo na náhradu trov konania a úspešná žalovaná si trovy konania neuplatnila.

V podanom odvolaní žiadal žalobca s pripojením rôznych judikátov krajských súdov SR rozsudok zmeniť tak, aby bolo vyhovené alebo zrušiť rozsudok podľa § 221 ods. 1, 3 O.s.p. a vrátiť na ďalšie konanie, žiadal priznať aj trovy odvolacieho konania.

O. i. namietal, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá dňa 08.12.2005, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 OZ len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti OZ, ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ. Zmluva o úvere bola upravená v OBZ. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 OZ (Spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením §57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona). Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 OZ sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 01.01.2008. To znamená, že pokiaľ pred dňom 01.01.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, tak, ako v danom prípade, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 01.01.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ust. § 52 až 54 OZ. Právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01.01.2008 sa spravujú ustanoveniami OBZ bez ohľadu na povahu účastníkov.

Žalobca si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 2 M Cdo 3/2011 zo dňa 28.04.2011, podľa ktorého Ručením sa zabezpečoval záväzok zo zmluvy o úvere (resp. medziúvere). Záväzkové vzťahy, ktoré vznikli zo zmluvy o úvere, sa bez ohľadu na povahu účastníkov spravujú záväzkovou časťou Obchodného zákonníka. Preto aj záväzkové vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení záväzku z úverovej zmluvy, sa spravujú Obchodným zákonníkom (§261 ods. 4 Obchodného zákonníka).

Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/132/2013 zo dňa 21.11.2013: „Je nedôvodné podraďovať dĺžku premlčacej doby v Občianskom zákonníku pod ochranu spotrebiteľa. Takto by získal nepodnikateľ, teda nielen spotrebiteľ, viac práv, ako mu patrí podľa vyvážených európskych štandardov. Takýto prístup by postavil druhú zmluvnú stranu - podnikateľa takmer do nerovnovážnej

pozície subjektu, ktorého právne konanie, ktoré sa riadi určitými predstavami o normách, ktoré na daný vzťah dopadajú, môže byť kedykoľvek podlomené akýmkoľvek ustanovením, ktoré je obsiahnuté v Občianskom zákonníku alebo v iných predpisoch, a ktoré z dôvodu výhodnosti posudzovanej navyš ad hoc pre druhú zmluvnú stranu by malo modifikovať daný záväzkový vzťah riadiaci sa Obchodným zákonníkom. Takéto poňatie treba pri rešpektovaní zvýšených práv spotrebiteľov odmietnuť, pretože by v určitých dôsledkoch mohlo nakoniec poškodzovať aj samotného spotrebiteľa.

O. i. poukázal v odvolaní na čiastkové plnenie, kde premlčacia doba plynie osobitne pre každé čiastkové plnenie samostatne. Aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6MCdo/4/2012 vyplýva, že zmluva o úvere sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka... Preto aj otázku premlčania žalobcom uplatneného nároku je treba posúdiť túto otázku podľa Obchodného zákonníka.

Žalovaná sa nevyjadrila k odvolaniu.

Odvolací súd postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Z ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu atómu zodpovedajúcu povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba (právnická alebo fyzická) splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú (viď nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. augusta 2001 II. ÚS 14/2001, z 13. novembra 2002 II. ÚS 132/02, III. ÚS 171/2006 z 5. apríla 2007).

Podľa § 1 O.s.p., Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

Je treba súhlasiť s posúdením veci súdom prvého stupňa, lebo podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa musí súd od 1.5.2014 ex offo v spotrebiteľských veciach prihliadať na to, čo ide o premlčaný nárok alebo nie, a to aj bez námietky účastníka konania. Z tohto dôvodu bola správne žaloba zamietnutá. Splatnosť poslednej splátky bola dohodnutá na 20.11.2010, čo znamená, že ide o poslednú splátku a tak aj všetky predchádzajúce splátky boli ku dňu podania žaloby (uplatnenie nároku žalobcu) jasne premlčané, na čo súd z úradnej povinnosti prihliadol a preto žalobcovi nemohol priznať žalovanú čiastku, a to ani sčasti.

Preto nebolo priznané žalobcovi ani príslušenstvo pohľadávky. Listinné dôkazy boli oboznámené správne súdom prvého stupňa a ani žalobca v odvolaní neponúka iný dôkaz na ďalšie zistenia skutkového stavu, preto nebolo možné vychádzať ani z rozhodnutí iných súdov vrátane Najvyššieho súdu SR, keďže tam sa vychádzalo z iného skutkového stavu.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., lebo žalobca nebol úspešný a žalovanej žiadne trovy nevznikli.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.